

Opublikowano dnia 20 stycznia 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38089

Kl. 30 i, 8/01

Demmer – Werke Adalbert Demmer

(St. Ingbert, Sara)

Artykuł terapeutyczny oraz sposób jego wytwarzania

Patent trwa od dnia 29 sierpnia 1953 r.

Wynalazek dotyczy artykułu terapeutycznego, np. pod pasek miesięcznych, tamponów menstruacyjnych, pieluch, materiałów opatrunkowych, bandażów, potników i tym podobnych przedmiotów, pozwalających za pomocą czynnika odwanianającego, którym jest chlorofil i jedna lub kilka jego pochodnych, na odwanianie wszelkich części ciała ludzkiego.

Znane jest stosowanie chlorofilu i jego pochodnych do usuwania nieprzyjemnego zapachu, np. zapachu ust, zapachu powodowanego na skutek potu i podobnych woni. Odwanianie działanie osiągano jednak przez umieszczanie materiałów zawierających chlorofil w bezpośredniej styczności z tymi komórkami ciała lub gruczołami, które posiadały nieprzyjemny zapach lub wytwarzały taką woń. Zgane więc były np. w handlu mydła i pasty do zębów, zawierające chlorofil, jak również chlorofilowane pastylki, które oddziaływały na te komórki ciała, wydzielające nieprzyjemny zapach.

W przeciwieństwie do tego znanego stosowania chlorofilu, w myśl wynalazku w chlorofil lub jego pochodne zaopatruje się wszelkiego rodzaju terapeutyczne artykuły, przy czym używano nieoczekiwany i zgoła nieprzewidziany wynik, polegający na tym, że ulega odwonieniu

także i terapeutyczny artykuł nasycony wydzielinami ciała o nieprzyjemnym zapachu.

Dalszym, również nieoczekiwanym wynikiem było to, że już homeopatyczne ilości chlorofilu i jego pochodnych, także i w przypadku znajdowania się ich w rozdrobnionej postaci w artykułach terapeutycznych, wywierają działanie odwaniające.

Według wynalazku ilość chlorofilu lub jego barwnych pochodnych, znajdujących się w terapeutycznych artykułach lub na tych artykułach, jest tak obliczona, że tworzywo tych artykułów, np. wata błonnikowa, wata bawełniana, tkanina lub dzianina z włókien naturalnych lub sztucznych lub podobne materiały, nie zmienia, praktycznie biorąc, swego zabarwienia.

Do nałożenia lub wcielenia powyżej wspomnianego czynnika odwanianającego do terapeutycznego artykułu mogą być w myśl wynalazku zastosowane najróżnorodniejsze sposoby. Przy jednym z tych sposobów czynnik odwaniający umieszcza się na terapeutycznym artykule, wykonanym ze znanego tworzywa, podczas wytwarzania tego artykułu lub po jego wykonaniu, np. przez spryskiwanie.

Do spryskiwania stosuje się roztwór lub zawiesinę chlorofilu i (lub) jego pochodnych w wo-

dzie lub rozpuszczalniku organicznym, np. w alkoholu, eterze itp. z ewentualną domieszką emulgatora, przy czym odpowiednio do materiału wyjściowego, oraz do rodzaju wspomnianego rozpuszczalnika i ewentualnie odpowiednio do danego emulgatora, otrzymuje się czysty roztwór, emulsję lub też zawiesinę koloidalną.

Ponieważ chlorofil rozpuszcza się tylko w rozpuszczalnikach organicznych, np. w eterach i alkoholach, przeto ze względów oszczędnościowych można najpierw wytworzyć stężony roztwór chlorofilu w tych rozpuszczalnikach, po czym dodaje się tego stężonego roztworu do wody przy ewentualnym dodatku emulgatora; otrzymuje się wodną emulsję lub zawiesinę koloidalną o pożądanym stężeniu; tym roztworem spryskuje się tworzywo odnośnego artykułu terapeutycznego lub też gotowy przedmiot. Zawartość napryskanej cieczy w czynniku odwaniającym, zależnie od okoliczności, może wynosić 0,0001 do 2%.

Według wynalazku można również czynnik odwaniający o pożądanym stężeniu stosować zawarty w pastowatej masie, wykonanej np. z miazgi błonnikowej ewentualnie z dodatkiem ciał sproszkowanych. Masę taką natryskuje się na artykuł terapeutyczny, przy czym ta pastowata masa, podobnie jak i przy użyciu np. waty błonnikowej, może być umieszczona na poszczególnych warstwach tego tworzywa.

W myśl wynalazku czynnik odwaniający może być umieszczony w drobno rozdzielonej postaci w sproszkowanym materiale, np. w tłustej glince (bołusie) w ziemi okrzemkowej i podobnym materiale. Proszkiem takim może być również materiał terapeutyczny napyłony, przy czym sproszkowana masa może być umieszczona także na poszczególnych warstwach waty błonnikowej.

W przeciwieństwie do wyżej podanego sposobu, według którego czynniki odwaniające umieszcza się na tworzywie, służącym do wytwarzania artykułu terapeutycznego lub na samym artykule; tworzywo przeznaczone do wyrobu z niego terapeutycznego artykułu, zwłaszcza wata błonnikowa, może być w myśl wynalazku zaopatrzona w czynnik odwaniający już w czasie jego wytwarzania, przy czym stężenie czynnika odwaniającego w gotowym wyrobie może być dobrane najkorzystniej w dawkach homeopatycznych w ilości do 0,0001% ogólnej masy tego tworzywa.

Według wynalazku nasyconą wodą miazgę błonnikową, służącą do wytwarzania waty błonnikowej, można zaopatrzyć w czynnik odwaniający już w holendrze, a następnie miazgę tę

w zwykły sposób przewalcować jeszcze kilka razy w holendrze (miazdźdźce walcowej) po czym umieszcza się ją w maszynie do wyrobu waty błonnikowej.

W celu bardziej równomiernego i dokładnego rozdzielania czynnika odwaniającego w wodzie, zawierającej miazgę nasyconą wodą, można stosować takie same lub podobne sposoby, jak opisano powyżej przy omawianiu sposobu wytwarzania artykułu przy natryskiwaniu cieczą.

Jest również celowe stosować przy tym z odpowiednią zmianą sposób znany w farbiarstwie bawełny, uwzględniając wrażliwość chlorofilu na działanie temperatury, przy czym zwracać należy uwagę na możliwie równomierne naniesienie czynnika odwaniającego na włókna błonnikowe, nie zaś na możliwie intensywne barwienie, którego nie można oczekiwać wobec małego stężenia, wspomnianego już na wstępie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Artykuł terapeutyczny, np. podpaski miesięczne, tampony menstruacyjne, pieluchy, materiały opatrunkowe, bandaże, potniki i podobne z dodatkiem czynnika odwaniającego, znamienne tym, że jako czynnik odwaniający zawiera chlorofil i (lub) jego pochodne, najkorzystniej w postaci dokładnie rozdzielonej.
2. Artykuł terapeutyczny według zastrz. 1, znamienne tym, że ilość zawartego w nim lub umieszczonego na nim chlorofilu i jego barwnych pochodnych jest obliczona tak, iż tworzywo zastosowane do wyrobu tego artykułu, np. wata błonnikowa, wata bawełniana, tkanina, dzianina z naturalnego lub zmienia, praktycznie biorąc, swego zabarwionego włókna lub podobne materiały, nie nia.
3. Sposób wytwarzania artykułu terapeutycznego według zastrz. 1 lub 2, znamienne tym, że tworzywo zastosowane do jego wyrobu zaopatruje się w czynnik odwaniający w postaci ciekłego roztworu np. przez spryskiwanie.
4. Sposób według zastrz. 3, znamienne tym, że czynnik odwaniający stosuje się w postaci roztworu lub emulsji w wodzie lub rozpuszczalniku organicznym, np. w alkoholu, eterze lub w podobnym rozpuszczalniku.
5. Sposób według zastrz. 3, znamienne tym, że czynnik odwaniający stosuje się w postaci wodnej emulsji z ewentualnym dodatkiem emulgatora.
6. Sposób według zastrz. 3—5, znamienne tym,

- że czynnik odwaniający stosuje się w postaci zawiesiny koloidalnej.
7. Sposób według zastrz. 5 lub 6, znamieny tym, że wodną emulsję lub zawiesinę czynnika odwaniającego wytwarza się z roztworu alkoholowego o odpowiednim stężeniu z ewentualnym dodatkiem emulgatora przez dokładne zmieszanie z wodą.
 8. Sposób według zastrz. 3—7, znamieny tym, że do zaopatrywania w czynnik odwaniający artykułu terapeutycznego lub tworzywa, z jakiego jest on wytwarzany, stosuje się ciecz zawierającą ten czynnik o stężeniu 0,0001 — 2%.
 9. Sposób według zastrz. 8, znamieny tym, że ciecz, do zaopatrywania w czynnik odwaniający artykuł terapeutyczny lub tworzywo tego artykułu stosuje się ciecz zawierającą ten czynnik o stężeniu 0,01—0,05%.
 10. Sposób według zastrz. 9, znamieny tym, że do umieszczenia na artykule terapeutycznym lub na tworzywie tego artykułu czynnika odwaniającego stosuje się ciecz, zawierającą ten czynnik o stężeniu 0,03%.
 11. Odmiana sposobu według zastrz. 1 lub 2, znamienna tym, że czynnik odwaniający stosuje się w postaci pasty, np. w postaci miazgi błonnikowej, którą najkorzystniej spryskuje się artykuł terapeutyczny.
 12. Sposób według zastrz. 11, znamieny tym, że czynnik odwaniający stosuje się w postaci pastowatej miazgi, zawierającej materiały sproszkowane, oraz czynnik odwaniający połączony z tą miazgą chemicznie.
 13. Odmiana sposobu według zastrz. 1 lub 2, znamienna tym, że czynnik odwaniający stosuje się najkorzystniej w dużym rozcieńczeniu w materiale sproszkowanym, np. w bolusie (tłustej glince) ziemi okrzemkowej lub w podobnym materiale, którym nasyca się artykuł terapeutyczny lub jego tworzywa.
 14. Sposób według zastrz. 13, znamieny tym, że sproszkowany materiał, zawierający czynnik odwaniający, nasyca się w postaci jednej lub więcej warstw, ewentualnie rozdzielonych cienkimi warstwami pośrednimi i warstwami pokrywającymi z waty celulozowej lub podobnego materiału, a warstwą tworzywa zawierającą czynnik odwaniający, umieszcza się na zwróconej do ludzkiego ciała stronie artykułu terapeutycznego i pokrywa się cienką warstwą waty celulozowej.
 15. Sposób według zastrz. 1—14, znamieny tym, że czynnik odwaniający wprowadza się do tworzywa artykułu terapeutycznego podczas jego wytwarzania.
 16. Sposób według zastrz. 15, znamieny tym, że watę, służącą do wyrobu artykułu terapeutycznego, nasyconą wodą zaopatruje się w czynnik odwaniający w dokładnie rozdzielonej postaci.
 17. Sposób według zastrz. 16, znamieny tym, że ilość czynnika odwaniającego w nasyconej wodą miazdze błonnikowej dobiera się tak, aby zawartość chlorofilu i (lub) jego pochodnej w gotowej wacie błonnikowej odpowiadała tzw. dozowaniu homeopatycznemu.
 18. Sposób według zastrz. 17, znamieny tym, że czynnik odwaniający nanosi się na tworzywo błonnikowe tak, aby zawarta w gotowej wacie błonnikowej ilość chlorofilu i (lub) jego pochodnych wynosiła mniej niż 0,10%.
 19. Sposób według zastrz. 15—18, znamieny tym, że potrzebną ilość czynnika odwaniającego rozprowadza się najpierw w alkoholu, przy ewentualnym dodaniu znanego emulgatora a otrzymany roztwór alkoholowy miesza się mniej więcej z dziesięciokrotną ilością wody, po czym otrzymaną zawiesinę wodną dodaje się do miazgi błonnikowej, całość zaś miesza się w ciągu dłuższego czasu, np. w holendrze i otrzymaną miazgę umieszcza się w maszynie do wyrobu waty błonnikowej.
 20. Sposób według zastrz. 16—19, znamieny tym, że włókna błonnikowe nasyca się chlorofilem i (lub) jego pochodnymi podobnie jak to stosuje się w farbiarstwie bawełny przy uwzględnieniu czułości chlorofilu na temperaturę.

Demmer-Werke Adalbert Demmer
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych